

Svek

1978

SCEN 1.

Personer

EMMA

JERRY

ROBERT

EN SERVITÖR

1977 är Emma 38 och
Jerry och Robert 40.

*

Betrayal hade premiär
på National Theatre i London,
15 november 1978, i regi av
Peter Hall.

Pub. 1977. Vår.

Klockan tolv på dagen.

Emma sitter vid ett hörnbord.

*Jerry kommer med drinkar, en pint of bitter till sig själv och ett glas
vin till henne. Han sätter sig ned. De ler mot varandra och skålar tyst.*

De dricker. Han lutar sig tillbaka och ser på henne.

JERRY Jaha...

EMMA Hur är det med dej?

JERRY Så där.

EMMA Du ser frisk ut.

JERRY Ja, jag mår inte så bra egentligen.

EMMA Varför det? Vad är det för fel?

JERRY Baksmälla. *Han höjer sitt glas. Cheers. Han dricker.*

Hur är det med DEJ?

EMMA Jag mår bra. *Hon tittar sig omkring och ser sedan tillbaka
på honom.* Precis som förr i tiden.

JERRY Mmn. Det var länge sen sist.

EMMA Ja. *Paus.* Jag tänkte på dej häromdan.

JERRY Herregud. Varför? *Hon skrattar.* Varför?

EMMA Ja, det är skönt, ibland, att tänka tillbaka. Är det inte?

JERRY Jo absolut. *Paus.* Hur är det annars?

EMMA Jo för all del. *Paus.* Vet du hur länge sen det var vi
träffades?

JERRY Ja, jag var på den där vernissagen, när var det - ?

EMMA Nej, jag menar inte den gången.

JERRY Jaha, du menar bara du och jag.

EMMA Ja.

JERRY Uuh. . .

EMMA Två år.

JERRY Ja, det var det jag trodde. Mmnn. *Paus.*

EMMA En lång tid.

JERRY Ja. Det är det. *Paus.* Hur går det? Med galleriet?

EMMA Hur tror du att det går?

JERRY Ja. Mycket bra, skulle jag gissa.

EMMA Det var roligt att du tror det. Ja, det gör det faktiskt.

Jag trivs med det.

JERRY Lustiga människor, dom där konstnärerna, va?

EMMA Dom är inte alls lustiga.

JERRY Inte? Så synd. *Paus.* Hur är det med Robert?

EMMA När träffade du honom sist?

JERRY Jag har inte träffat honom på flera månader.

Jag vet inte varför. Hurså?

EMMA Vadå hurså?

JERRY Varför frågade du när jag träffade honom sist?

EMMA Jag bara undrade. Hur mår Sam?

JERRY Du menar Judith.

EMMA Gör jag?

JERRY Du kommer ihåg rutinen. Jag frågar om din man, du frågar om min fru.

EMMA Javisst ja. Hur står det till med din fru?

JERRY Rätt bra. *Paus.*

EMMA Sam måste vara. . . lång.

JERRY Han är lång. Riktigt lång. Springer en hel del.

Han är långdistanslöpare. Han vill bli zoolog.

EMMA Nä, det menar du inte. Bra. Och Sarah?

JERRY Hon är tio.

EMMA Oj. Ja det måste hon ju vara.

JERRY Ja, det måste hon. *Paus.* Ned är väl fem?

EMMA Det kommer du ihåg.

JERRY Ja, det vore väl konstigt annars. *Paus.*

EMMA Ja. *Paus.* Men det är väl bra med dej?

JERRY Ja. . . jo, visst. *Paus.*

EMMA Tänker du på mej nån gång?

JERRY Jag behöver inte TÄNKA på dej.

EMMA Jaså?

JERRY Jag behöver inte tänka på dej. *Paus.* Det är i alla fall bra med mej. Hur är det med dej?

EMMA Jo rätt bra. Så där.

JERRY Du är hemskt söt.

EMMA Tycker du? Tack. Det är trevligt att träffa dej.

JERRY Det tycker jag med. Jag menar att träffa dej.

EMMA Tänker du på mej ibland?

JERRY Jag tänker på dej ibland. *Paus.* Jag såg Charlotte häromdan.

EMMA Nä? Var då? Det sa hon inget om.

JERRY Hon såg mej inte. På gatan.

EMMA Men du har inte sett henne på flera år.

JERRY Jag kände igen henne.

EMMA Hur kunde du det? Hur kunde du veta det?

JERRY Jag gjorde det.

EMMA Hur såg hon ut?

JERRY Som du.

EMMA Nä, men säj vad du tyckte om henne.

JERRY Jag tyckte hon var väldigt söt.

EMMA Ja. Hon är väldigt. . . Hon är verkligen snygg. Hon är tretton. *Paus.* Kommer du ihåg den där gången. . . gud det var ju. . . när du tog upp henne och kastade upp henne och fångade henne?

JERRY Hon var väldigt lätt.

EMMA Hon minns det än i dag.

JERRY Verkligen?

EMMA Mmnn. Att hon blev uppkastad.

JERRY Vilket minne. *Paus.* Hon vet inget. . . om oss va?

EMMA Naturligtvis inte. Hon kommer bara ihåg dej, som en gammal vän.

JERRY Just det. *Paus.* Ja, allihop var där den dan, dom stod där, din man, min fru, alla ungarna, minns jag.

EMMA Vilken dag?

JERRY När jag kastade upp henne. Det var i ert kök.

EMMA Det var i ert kök. *Tystnad.*

JERRY Älskling.

EMMA Säg inte det ordet. *Paus.* Alltsammans . . .

JERRY Verkar så väldigt avlägset.

EMMA Gör det?

JERRY Samma som förut? *Han tar glasen och går till baren.*
Hon sitter kvar. Han återvänder med drinkarna och sätter sig.

EMMA Jag tänkte på dej häromdan. *Paus.* Jag körde genom Kilburn. Plötsligt såg jag var jag var. Jag stannade upp, och sen åkte jag nerför Kingsdale Drive och körde in på Wessex Grove. Jag körde förbi huset och stannade ungefär femtio meter bort, som vi brukade göra, minns du?

JERRY Ja.

EMMA Det kom folk ut ur huset. Dom gick uppför gatan.

JERRY Vad då för folk?

EMMA Ja . . . unga människor. Sen steg jag ur bilen och gick uppför trappan. Jag tittade på ringklockorna, du vet, namnen på klockorna. Jag tittade efter vårt namn. *Paus.*

JERRY Green. *Paus.* Du såg det inte va?

EMMA Nej.

JERRY Det är för att vi inte är där längre. Vi har inte varit där på flera år.

EMMA Nä det har vi inte. *Paus.*

JERRY Jag har hört att du träffar Casey lite.

EMMA Vad?

JERRY Casey. Jag hörde nyligen att du . . . träffade honom lite.

EMMA Var har du hört det?

JERRY Ja . . . folk . . . pratar.

EMMA Jesus.

JERRY Det lustiga var att det enda jag verkligen kände var irritation, jag menar irritation över att ingen skvallrade om oss på det sättet, på den tiden. Jag höll på att säga, hör på här nu, det kan väl hända att hon tar en drink med Casey nån

gång, vem bryr sej, men hon och jag, vi hade ett förhållande i sju år och ingen av er, era jävlar, hade den blekaste aning om att det pågick. *Paus.*

EMMA Jag undrar. Jag undrar om alla visste, hela tiden.

JERRY Var inte dum. Vi var suveräna. Ingen visste. Vem åkte över huvud taget till Kilburn på den tiden? Bara du och jag. *Paus.* Vad är det förresten fråga om, allt det här om dej och Casey?

EMMA Vad menar du?

JERRY Vad är det som pågår?

EMMA Vi tar en drink då och då.

JERRY Jag trodde inte du hade så höga tankar om hans författarskap.

EMMA Jag har förändrats. Eller så har hans författarskap förändrats. Är du svartsjuk?

JERRY På vad? *Paus.* Jag skulle inte kunna bli svartsjuk på Casey. Jag är hans agent. Jag gav honom goda råd om hans skilsmässa. Jag har läst alla hans första utkast. Jag övertalade din man att ge ut hans första roman. Jag följer med honom till Oxford då han ska tala till studenterna. Han är min . . . han är min bebis. Jag upptäckte honom på den tiden han skrev poesi, och det är ju jävligt länge sen nu. *Paus.* Han har till och med tagit med mej till Southampton för att träffa hans mamma och pappa. Jag skulle inte kunna bli svartsjuk på Casey. Och förresten så har ju du och jag inte nåt förhållande längre. Vi har inte träffats på årtal. Jag är faktiskt lycklig om du är lycklig. *Paus.* Men Robert då? *Paus.*

EMMA Ja . . . vi ska nog separera.

JERRY Jaså?

EMMA Vi hade ett långt samtal . . . i går kväll.

JERRY I går kväll?

EMMA Vet du vad jag fick reda på . . . i går kväll? Han har bedragit mej i flera år. Han har haft . . . andra kvinnor i flera år.

JERRY Va? Herregud. *Paus.* Men vi bedrog honom i många år.

EMMA Och han bedrog mej i många år.

JERRY Ja det kände jag inte till.

EMMA Inte jag heller. *Paus.*

JERRY Vet Casey om det här?

EMMA Om du ändå kunde låta bli att kalla honom Casey.

Han heter Roger.

JERRY Ja. Roger.

EMMA Jag ringde dej. Jag vet inte varför.

JERRY Så lustigt. Vi var ju så nära vänner, Robert och jag, fast jag inte har träffat honom på nära månader nu, men under alla dessa år, med alla drinkar, alla luncher . . . som vi åt tillsammans, anade jag aldrig ens . . . misstänkte jag aldrig . . . att det fanns nån annan . . . än du i hans liv. Aldrig. När man till exempel är på puben med en kompis, eller på en restaurang, till exempel, så sticker han ut och pissar då och då, förstår du, och vem gör inte det, men vad jag menar är, om han ringer ett skumt samtal, så kan man liksom känna det på sej, förstår du, man kan ana sej till hur det piper i luren. Men det gjorde jag aldrig med Robert. Han ringde aldrig några mystiska samtal på nån pub som jag var med honom på. Det lustiga är att det var jag som ringde skumma samtal – till dej, när jag gick och lät honom stå kvar och kröka i baren. Det är det som är så lustigt. *Paus.* När berättade han allt det här?

EMMA I går kväll. Jag tror vi satt uppe hela natten. *Paus.*

JERRY Satt ni och pratade hela natten?

EMMA Ja. Javisst. *Paus.*

JERRY Ni kom väl inte att tala om mej?

EMMA Hurså?

JERRY Nä jag bara –

EMMA Jag ringde ju bara upp dej i morse, det är allt, därför att jag . . . för att vi är gamla vänner . . . jag har varit uppe hela natten . . . alltihop är slut. Jag kände plötsligt att jag ville träffa dej.

JERRY Ja, jo, jag är glad att träffa dej. Jag är det. Jag är ledsen . . . för . . .

EMMA Minns du? Jag menar, du minns väl?

JERRY Jag minns. *Paus.*

EMMA Du hade väl egentligen inte råd med Wessex Grove när vi hyrde det?

JERRY Jo kärleken finner alltid en utväg.

EMMA Jag köpte gardenerna.

JERRY Du fann en utväg.

EMMA Hör du, jag ville inte träffa dej av nostalgiska skäl, vad skulle det vara för mening med det? Jag ville bara veta hur du mådde. Det är sant. Hur mår du?

JERRY Ja vad spelar det för roll? *Paus.* Du sa väl inget till Robert om mej i går?

EMMA Jag var tvungen. *Paus.* Han berättade allt för mej. Jag berättade allt för honom. Vi stannade uppe . . . hela natten. Vid något tillfälle kom Ned ner. Jag fick lov att gå upp med honom och lägga honom igen. Och sen gick jag ner igen. Jag tror det var rösterna som väckte honom. Du vet . . .

JERRY Så du berättade allt?

EMMA Jag var tvungen.

JERRY Så du berättade allting . . . om oss?

EMMA Jag var tvungen. *Paus.*

JERRY Men han är min äldste vän. Jag menar, jag lyfte upp hans egen dotter i mina egna armar och kastade upp henne och fångade henne i mitt kök. Han såg på när jag gjorde det.

EMMA Det har ingen betydelse. Allt är borta.

JERRY Är det? Vad då?

EMMA Allt är slut. *Hon dricker.*